

[Ib Thyregod.]

der er tale om, at disse tilskud langtfra slår til til det internationale og internordiske arbejde, der her udføres.

Når vi går ind for en sådan øget støtte til idrætten, som jeg her har omtalt, skyldes det for det første, at vi, som vi tidligere har hævdet, lægger megen vægt på idrættens samfundsmæssige betydning, derunder bekæmpelsen af ungdomskriminaliteten. Men hertil kommer, at initiativet til tipsloven i sin tid fremkom fra idrætten, og det øgede behov, som idrætsorganisationerne nu har påvist over for folketinget, viser i særlig grad, at der også her er grundlag for at forhøje idrættens andel. Jeg vil også gerne særlig fremhæve, at idrætten jo hviler på det frivillige lederskab og ikke på statsansatte idrætsledere; dette betragter vi som noget særlig værdifuldt, og det vil vi gerne støtte. Vi kan for øvrigt sige, at det samme gør sig gældende inden for Dansk Ungdoms Fællesråd, hvor det på samme måde er en virksomhed af samfundsgavnlig karakter, vi gerne vil støtte. Vi håber, at vort forslag om en øget støtte til idrætten vil finde genklang i de øvrige partier her i folketinget. Dette, at de øvrige formål stadig kan støttes uden direkte statsbevillinger, er ganske i overensstemmelse med idrættens synspunkter. Jeg henviser herved til, at formanden for Dansk Idræts-Forbund, Gudmund Schack, i et indlæg for nylig fremhævede, at idrætten ikke ønskede hele tipoverskuddet, fordi man ikke ønskede de humanitære formål beskåret.

Endelig vil jeg nævne, at tipstjenestens indtægt i 1966 udgjorde 48 millioner; deraf modtog idrætten 11,5 millioner, d. v. s. mindre end en fjerdedel af den samlede indtægt gennem tipstjenesten. Hvis man gennemfører vort forslag, vil det medføre, at man efterhånden vil komme op på ca. 20 millioner eller ikke engang halvdelen til idrætten af de indtægter, der fremkommer gennem tipstjenesten; det kan vist ikke siges at være et urimeligt forslag. Jeg ser, at finansministeren i sit lovforslag har været inde på spørgsmålet om, at Dansk Boldspil Union skulle have en forhøjet støtte inden for rammen af den støtte, der her er tale om, og det er klart, at det også er et spørgsmål, som vi i høj grad kan se på i udvalget, for gennemføres der en forhøjet støtte til

idrætten, må det også være naturligt at lade Dansk Boldspil Union nyde gavn af denne forhøjelse.

Vi kan altså anbefale finansministerens lovforslag ud fra de principper, jeg har nævnt, men mener, at man bør gå videre i overensstemmelse med de tanker, jeg har fremsat.

Poul Schlüter: Da jeg den 28. februar fremsatte det konservative folkepartis forslag til ændring af tipsloven, kunne jeg i detaljer redegøre for de synspunkter, som lå bag dette lovforslag; det skal jeg ikke gentage her i dag, det er der ingen grund til. Men jeg vil gerne sige, at når vi fandt det rigtigt at fremsætte dette lovforslag, var det ud fra det synspunkt, at der under 1964-behandlingen af tipsloven efter vor mening i virkeligheden var afgivet en løfteerklæring om, at man ved næste revision skulle finde en ordning, som gav idrætten et større støttebeløb til rådighed. I udvalgsbetænkningen dengang blev der fra alle partiers side givet tilslutning til, at vi måtte have en revision, som stillede idrætten bedre end hidtil, og det var vel også baggrunden for, at vi fik en bestemmelse i loven om, at den skulle tages op til revision i folketingsåret 1966-67. Derfor var det med stor forbløffelse, vi i mit parti bemærkede, at finansministeren for nogle uger siden til regeringen indstillede, at tipsloven ikke desto mindre skulle forelægges til uændret forlængelse. Vi fandt, at dette var i strid med den tidligere behandling, og vi syntes ikke, at det var et rigtigt standpunkt. Vi forstod, at finansministeren fik tilslutning til dette standpunkt i regeringen, og derfor syntes vi, at det var rigtigt at tage et initiativ, således at der her i salen blev lejlighed til at tage stilling til, om vi skulle indfri de forventninger, idrætten med rette havde kunnet få på grundlag af 1964-behandlingen af loven. Vi fremkom altså med vort eget lovforslag, og vi har glædet os over, at det formål, vi forfulgte med det, er blevet fulgt op ved finansministerens senere fremsatte lovforslag. Man kunne let få det indtryk, at der var en sammenhæng mellem fremsættelsen af vort lovforslag og finansministerens ændring af sin egen og regeringens beslutning; hvis jeg måtte have ret i denne for-